

for at løse dette Spørgsmaal at gennemføre Sagen i den Udstrækning, Forslaget her tilsigter. Naar der er gaaet snart 5 Aar, siden Loven af 3. Maj 1902 blev gennemført, saa maa der være vundet nogle Erfaringer i Retning af, i hvilken Udstrækning den har kunnet løse den Opgave, den har sat sig, og det vil derfor forekomme naturligt, at det først og fremmest bliver det Udvalgs Sag, Sagen sandsynligvis henvises til, at konstatere, i hvor høj Grad den har løst sin Opgave, og om den overhovedet ikke er bleven blot en Lov paa Papiret. Efter den ærede Ordførers Fremstilling fik man jo det Indtryk, at det i hvert Fald kun var i grumme ringe Grad, Loven havde virket. Dernæst maa det ogsaa efter min Mening være Opgaven for det kommende Udvalg at undersøge, hvor meget Gennemførelsen af et virkelig fyldestgørende Forslag, som løser Spørgsmaalet tilfredsstillende overalt, hvor det tiltrænges, omtrent vil koste.

Jeg giver den højtærede Kultusminister Ret i, at Forslaget paa et enkelt Punkt er ret uheldigt, nemlig med Hensyn til Bestemmelsen om, at Skolekommissionen uden videre skulde kunne foranstalte disse Udgifter afholdte for Kommunens Regning, saaledes at Kommunalbestyrelsen ikke fik nogen Indflydelse derpaa. Den ærede Kultusminister gjorde gældende, at dette Forhold maatte i hvert Fald fuldstændig forandres, og jeg er heller ikke glad for, at vi for meget komme ind paa det Princip, at andre end den Bestyrelse, der staar med Ansvaret for Kommunens Styrelse, kunne tage Bestemmelse om Udgifter, som skulle afholdes af Kommunkassen. Men jeg maa dog samtidig til Forsvar for Forslagsstillerne i saa Henseende sige, at der jo tidligere har været givet Anvisning paa den samme Fremgangsmaade endogsaa fra Ministerbordet. De vide alle, at Loven om Menighedsraad ogsaa indeholder en Bestemmelse om, at de Udgifter, disse Raad afholde til de Formaaals Opfyldelse, som ligge under deres Virkeomraade, skulle Kommunalbestyrelserne vær-saa-artigt betale. Der er dog en overordentlig stor Forskel paa en Institution som Menighedsraadene, som staar aldeles udenfor Kommunalbestyrelsen, som er fremgaaet af en fuldstændig anden Vælger-

gruppe, og hvis Sammensætning Kommunalbestyrelsen ikke har nogen som helst Indflydelse paa, og saa paa Skolekommissionerne, af hvis Medlemmer i hvert Fald nogle skulle være Medlemmer af paagældende Kommunalbestyrelse.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til velvillig Behandling i Udvalget.

Berntsen: Det Forslag, her er under Debat, er jo en gammel Traver, der mønstres af Socialdemokraterne mindst en Gang aarlig her i Tinget, og som ved alle Vælgermøder Landet over er et yndet Tema. Jeg for mit personlige Vedkommende gav min Tilslutning: til den bestaaende Lov af 1902, fordi jeg gerne vilde se, om der i Befolkningen var Trang til en saadan Bespisning som den, der nu i mange Aar fra Socialdemokraternes Side har været gjort Krav paa at faa etableret. Men naar man nu ser paa Virkningen af denne Lov, saa stadfæstes den Opfattelse, jeg den Gang gjorde gældende, at der i Virkeligheden gennemgaaende ikke er Trang til en saadan Lov som den foretiggende. Har det vist sig, at man ikke ad Frivillighedens Vej omkring i Landkommunerne har gjort Skridt til at faa etableret Skolebespisning, saa er det hovedsagelig et Udslag af den Opfattelse, at der ikke er en saadan Trang til Stede, som det er paa-staaet, og at man saa skulde gaa til ved Tvang at etablere Skolebespisningen, kan jeg ikke paa nogen Maade være med til at anbefale.

Det her foreliggende Forslag er jo af en højst ejendommelig Art, idet man i alle Kommuner, ogsaa Landkommuner, vil etablere en Myndighed for Skolekommissionen, som betegner et stærkt og afgjort Indgreb i den Myndighed, der maa være og alene maa være hos de kommunale Raad. Dersom man tænkte sig dette Lovforslag vedtaget, er jeg overbevist om, at det vil blive mødt med den største og stærkeste Uvillie overalt i de forskellige Kommuner. Der er sikkert ikke hverken noget Byraad eller noget Sogneraad, der vil finde sig i, at man ved Siden af den, der alene bør have Myndighed over de kommunale Kasser og Midler, etablerer en Myndighed, der uden deres Medvirkning